

ALAN BRITT-versek

SOHÁR PÁL fordításában

EGYEDÜL A SZÖRNYŰ MINDENSÉGGEL

(Alone with the Terrible Universe)

Árnyékom
megtámadja
a teraszt
bekerítő
cédrus
rácsait.

Fel-felvillan
a lámpafény
a sűrű, szeptemberi juharon,
foltokat vet
az izmos cédrusgerendákra.

Egy kutya,
barna-fehér
kutyus ugat,
egymás hegyén-hátán
tücskök:
temérdek pislogó korall és kagylótörmelék
a fekete parton.

2001. SZEPTEMBER 11.

(A bomba átmérője harminc centi volt. –

Jehuda Amichai)

Az a kérdés,
ha a bomba feleakkora volt,
mint a kerti grillsütőre szerelt
gázpalack,
milyen mély lehet az ártatlan éj
álmos sötétjéből
apránként feltörő gyász?

A fájdalom szirtjei
a kipufogógáz
finomított
olaj-könnycseppjei,
véres hullámverések:
Jeruzsálem, Algéria, Szudán,
Koszovó, Észak-Írország, Bogota,
és ma Manhattan szigetén, mely dús táj volt
egykoron, Walt Whitman heves reménye,
most García Lorca mérgezett lidércálma.

Így marad a kérdés,
feleakkora volt-e a bomba,
mint a kerti grillsütőre szerelt
gázpalack.
Nos, milyen mély lehet az ártatlan éj
álmos sötétjéből
apránként feltörő gyász?

MÍTOSZ

(*Myth*)

A Királynak sok alkalma
nyílt a baklövésre.

Végül is
egy hónapig tartott,
míg eljutott a hír
mindenhova,
a határon túlra is.

Ez éppen elég idő, hogy
eltüntesd a nyomaidat.

Képzeld el,
imponálna-e kéjes természetednek
egy Király vagy
egy Fáraó élete.

Ugyanakkor ne feledd,
ha egy éjszaka borral
és skarabeusz-szemű,
darázsderekű nőssel álmodsz,
ahogyan Federico megjósolta,
néhány óriási, fekete tücsök
pillanatok alatt felfalhat.

És azon az éjszakán
leopárdszörmére
hasonlító
gyémántokat présel
át a fény
a cédrus rácsain.

VISSZA AZ ISKOLÁBA (*Return to Teaching*)

Ma a zöld színű táblára
felírtam
Federico García Lorca nevét!

Órültségem bizonyítéka tehát
a holdlepke erőlködő szárnyairól
az ujjhegyemre tapadt por?

Mit számít; ma krétával
felírtam a táblára
Federico García Lorca nevét!

EGYSZER VOLT, HOL NEM VOLT (*Fee Fie Foe Fum*)

Az Egyesült Államok,
az olajszívó óriás,
kihúzza az olajpálcát
az éhező afgán
menekültek torkából
ha a vászonsátorból,
mint éhes madarak,
kidugják
fejüket.

Másfél liter fogyott el,
mondja az Elnök (legyen ő
Republikánus vagy Demokrata).

2001. SZEPTEMBER

A szeptember dús haja smaragd,
a forgalom darázsderekú,
a kóborló köd fehér kutyája
a késő délután csontjait rágcsálja.

Szeptember látta az épületeket elporlani,
és látta a fájdalomsálat viselőket.

A sárguló lombok között
felkúszik a testes október,
a levelek hajszálereiben a nedvek keringését
lelassítja a Kanadában hirtelen kelt
hűvös szél.

Kettéhasadt vasúti kerítésre
támaszkodva figyel a Szeptember:
mint szállnak az égből
hamuval terhes légörvények,
a sárga falevelek.

IRÓNIA

(*Irony*)

Értékes perceket
tékozunk el
életünkből mindennap
a vegyeskereskedésekben,
a benzinkútnál,
vagy a hírbemondó hölgy
nyestszempilláinak csapdájában.

Azonban, ha szerencsések vagyunk,
néhány élethű pillanat cseppen ki
egy szenvedő Bartók-hegedű
nyitott sebéből.

Megeshet,
a Louvre-ban függő festmények
fehér árnyai alatt
a ritka pillanatokból
a mozsárban
kása lesz.

De ma este a percek,
mint tücskök halma,
gyöngyfűzéken
lángoló repülőgépek
egy gyászoló galamb
selymes nyakában.

2001, HALOTTAK NAPJA (*Halloween, 2001*)

Utasszállító repülőben ülni ma este
olyan,
mint utazni egy vadméh
belsejében.

Este kilenc után
a rózsabokrokba derékig
ágyazott utcalámpa
minden szenvedő kutyáért
egy fehér szirmot hullajt.

A háromezer méter magasban
morajló négymotoros gép szárnyai alatt,
az utcalámpa elhullajtott
szirmai között
boszorkányok sétálnak karöltve.

Életük nagy részét
félhomályban töltik;
mint citromhéjak,
fényfoltok hullnak sűrű, füstös hajukba.
Ők, az örök vándor boszorkák
védik meg titokban
otthonunkat.

OKTÓBERI KALAND MARYLANDBEN

(October Garden in Maryland)

Zöld paradicsomok
könyörögnek,
hagyjuk békén őket.

Suttogva
beszélnek,
lankadatlan
simogatják egymás
üresre aszott szárát.

A hátsó sorban,
két érett paradicsom
metamorf,
áttetsző,
sárga könnyet
hullat.

Jobbra onnan,
fehérre fakult,
nyomorék karó.

Csak egy narancspiros
szépség
hajthatatlan:
meztelen valóság.

2001, JUHARFAMAGOK (*Maple Seeds, 2001*)

Jobbról és balról két mókus juharfamagokat szór
rám. Egy nagy fészek felettem,
kicsit balra a másik.
Borzos mókusok járatják szájukat,
és megvizsgálják minden
ehető falatot
az életerős juharfa ünnepi ágain.

Késő őszi
ajándékokkal halmoznak el,
barázdázott hüvelyekkel,
s elfedik versem színpadát,
őseim
hamvaira emlékeztetnek.

OKTÓBER KUTYÁI (*October Dogs*)

Szomszéd kutyák
járkálnak át a kerítésen,
ércesen ugatnak,
szaggatva vonyítanak.

Fényes nyakukról
ezüst láncok
csúsznak le
a fekete víztükör
holdvilágos tócsáiba.

SZERDA (*Wednesday*)

Búzaszőke haját
vonszolja végig az asztalon
a délutáni napsütés.

Későre jár,
seregélyek raja,
mint tört bors
leng a szélben
erre,
arra.

Hogy kicselezze a halált,
lángvörös álruhában,
November köröz a
a ház felett.

A TRAGIKUS HŐS

(Tragic Hero)

Mikor a székből
kutya lesz,
elűzött kutya,
mint amilyet Caesar
órákkal
halála előtt
rúgott félre,
egy kutya
magnéziumörvvel a nyakán,
a vak jós
rongyos maszkját
viselő
kutya.

Mikor e szék
falábaiból
vércseppek
fakadnak,
a nap sugarai,
mint termeszek
felfalják
a létedet borító
háncsot.

Azt ajánlom,
jelents beteget
azon a napon,
mint altatót,
melankólikus
álmokat végy be,
ha a zabolátlanul
dörgő ég alatt
megrezeg
a sors terrakotta-
mennyezete.

2001. DECEMBER

(December, 2001)

Többször lélegezz ki, mint be.

Kétszer vagy háromszor,
addig, amíg
meg nem tanulod.

Pörögj
kerek
bárszéken
December
fekete torkában;
egy kerek hónapig
neon-lobbanások
vagy oktalan halál?

Lila palástok
törik meg
a holdfényt,
mely fapados isteneink
ujjbegyéről
a húst leégeti.